SVENSKA CANADA TIDNINGEN

SWEDISH WEEKLY

P. M. DAHL, Managing Editor.

Printed and published every Thursday by the CANADA WEEKLY PRINTING CO., Ltd., a joint stock company, incorporated under the Laws of Manitoba, at the office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Manitoba.

TELEPHONE 29 011

I Canada:		I U.S.A. och Sverige:	
Helt år i försk.	$2.00.	Helt år i försk.	$3.00.
Halvt år i försk.	$1.50.	Halvt år i försk.	$2.50.
4 månader i försk.	$1.00.	4 månader i försk.	$1.50.

Enligt Canadas lag, är ni ansvarig för betalningen av en tidning för hela den tid ni mottager densamma från postkontoret, antingen ni själv är prenumerant eller ni mottager den i någon annans namn. Då eder prenumerationstid är utlöpen måste ni underrätta utgivaren samt vägra att längre mottaga tidningen från postkontoret för att bli ligande fri från efterkrav för vidare sändning. Om ni byter om bostad och ej underrättar utgivaren därom, vadan tidningen fortfarande sändes till den gamla adressen, så är ni skyldig ortfarande betalg för den samma ifall personer, som mottager den icke gör det.

Icke beställda bidrag till tidningen, som ej kunna användas, återsändas ej, såvida ej porto medsluts.

Adressförändringar:— De av våra prenumeranter, som avflyttat till annat ort, ombedjas vänligen, att till oss uppgiva namn på såväl sin gamla poststation som den nya, emedan vi i annat fall äro urståndsatta att sända tidningen.

Betalning:— De av prenumeranterna, som insända betalningen per post, ombedjas att göra det genom "money order", "express order" eller i registrerat brev. Privata "checks" måste åtföljas av 15 cents för "exchange". Kvitto erhålles genom ändring av datum på adressetiketten å tidningen.

Prenumerationspriset måste erläggas i förskott. Tidningen tillsändes prenumeranten, tills den är uppsagd och betalning efter $2.00 per år måste erläggas för skuld. Alla brev och försändelser adresseras alltid till

SWEDISH CANADA WEEKLY,
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Till tidningen insända "Fria Ords"-bidrag och polemiska inlägg betraktas som tidningens egendom.

ANNONSPRISER

på begäran. Efterfrågningar (3 ggr.) $1.50. Dödsannons med rum och kors ej överstigande 3 tum $1.50. Förlovningsannonser, önskas, lediga platser m.m. 75c. per gång för utrymme icke överstigande 1 tum. Om fattande kyrkomötesr och meddelanden om kretsmöten, speciella missionsmöten, årsmöten o. dyl. 75 cents per tum. Dylik annonsering införes endast mot förut insänd likvid.

SVENSKA CANADA TIDNINGEN.
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Torsdagen den 17 juli 1930.

FEDERALVALET OCH DESS HUVUDPRINCIPER.

(Forts. fr. föreg. nummer)

I föregående tidning sökte vi klarlägga den mest betydelsefulla av det stundande federalvalets huvudprinciper. Vi påpekade huru finansminister Dunnings budget, genom sin omfattning och nydaning för canadensisk export också var i stånd att öppna nya marknadsfält för våra produkter, då främst vetet.

Den andra huvudprincipen, som väljarna skola hava i minne då de skrida till valurnorna är regeringens förmåga och sätt att handhava folkets förtroende och det sätt på vilket de skött sina viktiga och påfrestande uppdrag.

Det, som kanske då först bör bringas i åtanke är den utrikespolitik, som Canada fört under liberal regim. Det finns i dag tvenne män i Canada, som arbetat mer för etablerandet av en självständig utrikesrepresentation för vårt land, än några andra. Och dessa män äro vår premiärminister, Rt. Hon. W. L. Mackenzie King och ansvarige utgivaren för Winnipeg Free Press, huvudredaktören J. W. Dafoe. Tid efter annan hava dessa bägge män kämpat, oftast otacksamt, för en självständig utrikesrepresentation för Canadas vidkommande. Vad detta innebär i sin helhet, är för omfattande att klarlägga i en artikel, som denna, men vi kunna i all korthet referera till ett par exempel. Genom sin intima förbindelse med Storbritannien, och ehuru varande ett självstyrande Dominion har dock Canada förut alltid måst låta sig representera vid främmande länder av Storbritanniens utrikesrepresentanter. När därför till exempel en utländsk importör önskar etablera direkt förbindelse med en canadensisk exportfirma, har detta alltid måst ske genom Storbritanniens handelsattacheer. Då dessa representanter ytterst sällan vare sig äro informerade i canadensiska exportförhållanden eller våra exportindustriers möjligheter, har resultatet i allmänhet blivit ganska otillfredsställande. Lika ofta som regeringen bringat denna fråga i förgrunden, lika ofta har den mött en rent av fanatisk opposition från de konservativa, vilka i ett sådant steg sökt se illojalitet mot Storbritannien. Men, vari kan då denna illojalitet bestå? Inte mot Storbritannien, ty Canada är en självstyrande Dominion med eget folkvalt parlament och står på intet sätt annat i rena formfrågor och därmed sammanhängande fakta förbundet med Storbritannien. Skulle illojalitet icke i stället blive mot oss själva och vårt eget land om vi handlade mot våra egna intressen genom att låta ett annat land utrikesrepresentation ombestyra utökandet av våra handelsförbindelser, när i de allra flesta fall dessa representanter icke ens hava elementär kunskap om Canadas exportindustri och exportmöjligheter.

Hittills har den liberala regeringen emellertid lyckats genomdriva att Canada fått självständig utrikesrepresentation i Förenta Staterna, England, Frankrike och Japan och för närvarande förberedes tillsättandet av ett större antal handelsattacheer vid olika utländska riken, så att inom en snar framtid Canada har sina egna, med det egna landets förhållande väl insatta handelsrepresentanter överallt i utlandet, där Canada kan finna marknad för sina produkter. Även till de skandinaviska länderna förberedes en sådan representant just nu och i höst, om det liberala partiet kommer att segra vid valen den 28 juli torde vi hava sådan representation i vårt eget moderland. En sådan representant verkar bägge vägarna. Han underlättar exporten av canadensiska produkter till det land han bor i, och han bidrar verkningsfullt till det landets export å sådana produkter, vilka här kunna finna konkurrenskraftig marknad.

Ett land som Canada, med nära 10 miljoner människor och ännu oerhörda outforskade naturtillgångar har rätt att sända sina egna män att i egenskap av handelsattacheer bevaka våra intressen på världsmarknaden.

En liberal regering understödjer en sådan sak till det yttersta medan en konservativ motarbetar den och i stället söker att monopolisera och bilda trustväsende till kapitalets fördel.

*

Det är lätt, att som mr. Bennett och hans kollegor fara land och rike runt och berätta om alla de storartade saker och ting, de skola göra, om de bliva invalda. De lova guld och gröna skogar, ja allt upptänkligt mellan himmel och jord. Men när det kommer till att hålla dessa löften eller åtminstone om de äro i minoriteten understödja dem, när de komma upp till behandling i parlamentet, ja då är det icke så mycket bevänt med de höga herrarna.

Om man i dessa dagar gör sig besvär att granska vad alla dessa fagra konservativa löften innebära i vad som berör allmänhetens bästa, finna vi undantagslöst att det endast är löften att fortsätta det goda arbete den liberala regeringen lagt grunden till under de gångna åren. Men slå vi sedan upp Hansard eller gå tillbaka i tiden och studera gångna årens politiska tal, finna vi lika undantagslöst att de, som nu lova så vitt och brett alltid varit i den skarpaste opposition mot alla de frågor de nu, då valdagen står för dörren, äro så ängsliga om att få understödja.

Det är med de konservativa, som en gammal f. d. konservativ man nyligen sade: Deras politiska hållning och politiska ambition är bara att opponera sig mot allt, det liberala partiet föreslår. Det är också därför vi mer och mer finna att medan de liberala arbeta för konstruktiva ändamål de konservativa under parlamentssessionerna arbeta för destruktiva.

*

Taga vi några av det liberala partiets mera framträdande löften i skärskådande, så finna vi detta påstående ännu mera klarlagt. Så var det till exempel när minister Dunning arbetade för Hudson Bay-järnvägen. Redan 1925 i Calgary, då mr. Bennett talade om vad han skulle arbeta för, om invald, berörde han också Hudson Bay-projektet. Han framhöll bland annat att denna plan var allt för omfattande och hasardartad för att kunna vinna hans stöd. Denna järnväg, framhöll han, var fullkomligt onödig, dess anläggande en oförsynt spekulation med allmänhetens penningar, o. s. v. År 1926 då vi hade nästa val, var tonen ungefär densamma. Han var kanske litet försiktigare med sina uttalanden, men påstod bland annat: "Man får allt först visa mig att denna järnväg är av behovet påkallad innan jag sanktionerar planen. Och när jag är redo att sanktionera den, har tiden åtminstone nått så långt, att vi börjat på andra delen av detta sekel."

Under debatten i underhuset, när mr. Dunning ansåg det vara av nöden påkallat att ändra hamnplatsen från Port Nelson till Fort Churchill vär det en enstämmig konservativ opposition, icke bara mot hamnplatsens förändrade läge, utan "mot detta vansinniga projekt" som endast kunde leda till "bortslösande av en massa av vårt folks surt förvärvade slantar, nya skatter och högre fraktsatser."

Men i dessa dagar är Hudson Bay-järnvägen all right. I dag vill t.o.m. mr. Bennet slutföra den, och i sommarhettans yrsel och medan valkampens vågor gå så höga, påstår både han och hans vapendragare att det var tack vare de konservativa, som Hudson Bay-järnvägen blev byggd. Nu vill hon också lova att slutföra arbetet. Det är bara synd att han skall vara så mycket efter sin tid och så litet intresserad för vad som föregår i det land vars premiärminister han söker bliva, att han icke vet att järnvägen **redan är färdigbyggd och redo för invigning.**

Och resultatet av detta järnvägsbygge. Har det inneburit ökade skatter, ökade skatter, ökade fraktsatser, en oförsynt spekulation med allmänhetens penningar? Tvärtom, skatterna ha reducerats, nationalskulden nedskrivits med 273 miljoner dollars, och fraktsatserna äro fortfarande de lägsta tänkbara.

Och hur var det icke med ålderdomspensioneringen, när den frågan kom upp till behandling i underhuset. Hur ordades det icke om vilket våghalsigt steg regeringen tog, när den förklarade att den var villig att betala hälften av pensionen om provinsregeringarna också betalade hälften. Och resultatet av det hela. Har det bidragit till att skapa dåliga finanser eller har det lyckats giva tusentals åldringar en liten hjälp, när de icke äro i stånd att arbeta längre. Hade de konservativa fått sin vilja fram, hade dessa åldringar fått taga vara på sig själva bäst de kunde, medan den liberala regimen fått ålderdomspensioneringen lagstadgad.

På liknande sätt kunde man referera till alla de viktigare frågorna, som varit uppe för behandling i parlamentet, och det som i dag på det mest effektiva sätt bidragit till vårt lands bästa har alltid haft varma förespråkare bland de liberala och lika varma opponenter bland de konservativa.

Men som sagt, när valkampanjer stundade, då lova de konservativa guld och gröna skogar. De lova att bruka mera penningar till det allmänna bästa än som någonsin använts i Canada. Men när det kommer till lagstiftning, tala ovenstående fakta mer än något braskande valtal, som mr. Bennett eller han vapendragare kunna framföra.

Om Canada önskar ansvarsfulla män vid styret, män, som hålla vad de lova och som bevisligen fört vårt land in på den rätta bogen böra de icke underlåta att rösta liberalt den 28 juli. Ty då veta de vad de få och vad som kommer att uträttas under de kommande åren.

(Forts.)

TVÅ VIKTIGA ALTERNATIV.

Ingenting är enklare att förstå, än att med vidare utestängande av canadensiska produkter från U. S. A. och med utestängande av vetet från vissa europeiska länder, fördubblade ansträngningar att utveckla Canadas handelsförbindelser i andra riktningar är ett synnerligen viktigt och trängande nationellt problem.

De tvenne divergerande åsikter om detta problem, vilka just nyligen framlagts för landet erhålla en enastående klar belysning i det tal, som Hon. Charles Dunning, Canadas finansminister, här omkvällen höll här i Winnipeg.

Den ena av dessa alternativ innehåller ett förslag om upprättande av en tullmur runt hela Canada i likhet med vad som gjorts i Förenta Staterna, ett nedskärande av vår import i ganska väsentlig grad och ett försiktigt köpsläende med England, som redan köper dubbelt så mycket som det säljer till oss, att tvinga England att taga emot mera av vårt vete och andra produkter och att förmå landet att ändra hela sitt fiskala system och beskatta utländska födoämnen för att giva Canada en större och bättre chans.

Det andra alternativet innebär ett fortsättande av att med större energi genomföra de principer, som varit grundläggande för landet sedan de adopterades 1922, nämligen ett aktivt försök att utveckla vår exporthandel med länder, som önska handla med oss, att betrakta Storbritannien som den bästa marknaden i världen för våra produkter, och att göra det lättare för Storbritannien att köpa mera från oss genom att ge detta land tillfälle att sälja mera till Canada.

Det ena alternativet innebär ett tvång på England och ett försök att spränga sig en väg på världsmarknaden.

Det andra innebär ett tydligt realiserande av den vitala släktskap som finnes mellan handel och god vilja och erbjuder frivilligt bättre tillfälle för England att förse oss med produkter och varor, som vi hittills fått från Förenta Staterna, därför att man förstår, att ju mera England kan sälja här i landet desto mera kommer det att köpa från oss.

*

Saluförandet av det canadensiska vetet är, som Hon. Dunning riktigt angav, ett stort nationellt problem av vital betydelse för hela landets framtid. I alla världens länder förefinnes detta vitala problem, hur man bäst skall finna avsättning för överproduktionen och i samtliga dessa länder har det givit anledning till arbetslöshet. Som exempel kan man taga vete, bomull och tobak i Förenta Staterna, kaffe i Brasilien och ull i Australien. En stor del av missförhållandena i Canada för närvarande härröra sig från den obetydliga skörden förra året och svårigheterna att sälja vetet på världsmarknaden. Det förorsakade arbetslöshet vid järnvägarna. Den minskade köpkraften hos Västerns farmare gav anledning till depressionen i alla västerns städer och samhällen och arbetslöshet i de östliga industricentra. Vad vetet beträffar är Storbritannien otvivelaktigt den bästa kunden och i betraktande till detta och den stora tullmur, vår granne i söder uppbyggt mot oss, kan även en blind se att det är av vikt för oss att på allt sätt uppmuntra och odla vår oväderliga marknad i Storbritannien.

*

Därav förklaras också de utökade brittiska preferenserna i den senaste budgeten. Mr. Dunning är övertygad att denna politik kommer att få ett gott mottagande i Storbritannien. Pressen har uttalat sin odelade beundran för denna budget och ledarna för de tre stora politiska partierna i England ha uttryckt sitt erkännande av dess värde. Brittiska konsumenter ha börjat visa större intresse för canadensiska produkter. Bermuda har svarat genom att sätta ett flertal canadensiska produkter på "den fria listan" och Västindien håller för närvarande på att fatta beslut om, i vad mån man skall kunna besvara Canadas åtgärd att befria dess frukt- och grönsaker från alla tullar, under de tider av året, då canadensisk frukt och grönsaker icke äro i marknaden.

För dem, som tillfullo förstå och tro på en exportmarknad och icke äro förblindade av föreställningarna om att Canada kan "vacre sig selv nok", måste den praktiska nytta och fördelen av dessa åtgärder ligga i öppen dag.

Det tillkommer icke Canada att säga, vad England bör göra för oss eller vilket finanssystem, som skall vara det bästa för det landet, speciellt som handelsbalansen redan är så helt till vår fördel. Det tillkommer England att helt avgöra, vad det skall göra för uppmuntrande av försäljningen av canadensiska produkter inom sina gränser. Det är ganska underligt att de, som tala om ömsesidig nytta skola söka tvinga vissa bestämmelser på ett land som England, som redan köper för över 400 mill. dollars från Canada då vi endast komma upp till en siffra av 200 mill. dollars värde i inköp av brittiska produkter.

Men om Storbritannien skulle ge vårt vete viss preferens, så skulle det konservativa partiet, om det hade makten i Ottawa, ögonblickligen blockera varje fritt överförande av brittiska varor till Canada och skulle, enligt sina principer, stoppa en del av det som redan kommer in. Ty man önskar stoppa allt som kommer från England eller vilket annat land som helst, så snart det kan tillverkas här i landet.

Det konservativa programmet erbjuder fina utsikter för lättare och bättre försäljning av vårt vete på världens bästa exportmarknad! Detta är en sida av saken, som icke kan undgå att tilldraga sig berättigad och kritisk uppmärksamhet från Västra Canada.

Regeringens finansiella rekord, som Mr. Dunning själv med sin vanliga blygsamhet förklarade icke kunna anses som hans eget utan företrädarens, Hon. J. A. Robb, är ett bevis både för landets ökade välstånd och för det sunda och kloka politik, som bedrivits av denna märklige finansman. Skattelindringar vore att förvänta i ett land, där förhållandena förbättrats men $118,000,000 är en avsevärd skattereduktion och den sunda finanspolitiken kan likaledes belysas av sådana siffror som $258,000,000 i avbetalningar å krigsskulden och $206,000,000 i anslag för allmänna arbeten, f. ex. Hudson Bay banan och dockorna i Fort Churchill. Canadas finansiella ställning är bättre än något annat lands, som deltagit i det stora världskriget från dess början.

*

Mr. Dunning berörde också med några ord sagan om det konservativa partiets ständiga och entusiastiska understöd av Hudson Bay-baneprojektet. Han berättade om de märkliga kommentarer, man gjort i konservativa tidningar i Östra Canada, över hans uttalande i Winnipeg, då han utnämnts till kommunikationsminister, vid vilket tillfälle han yttrat, att han ansåg det vara hans skyldighet att slutföra det stora projektet.

Och han berörde likaledes den brist på understöd, det konservativa partiet visat, när det gällde anslaget av de föreslagna 3 mill. dollars för reparationer av den äldre delen av banan, så att den kunde utvidgas till den planerade hamnen. En konservativ parlamentsledamot citerade partiledarens egna uttalande för att visa, att han icke önskade understödja anslaget. Banan har fullbordats. Arbetena vid Fort Churchhill fortskrida, men mycket återstår ännu för att säkerställa banan och nedbringa försäkringskostnaderna, så att västerns farmare skola kunna få draga full nytta av de reducerade fraktsatserna. Det föreligger dessutom den ytterligt delikata och viktiga frågan, hur man skall kunna utveckla importen genom Hudson viken.

Beträffande dessa saker anförde ministern vidare vad som gjorts för att tillförsäkra banan framgång och slutade med att fråga: "Önska ni överlämna lösandet av dessa problem till de män, som i gångna tider utstakat de stora riktlinjerna eller till dem, som endast under de senaste månaderna blivit vänskapligt sinnande mot banprojektet."

NYA POSTAVGIFTER TILL SVERIGE.

Från och med den 1 juli trädde de nya postavgifterna till Europa i kraft. Enligt dessa kostar vanligt brev, som förut betingade en avgift av 8 cents numera bara 5 och brevkort, som förut kostade 4 cents nu endast 3.

Detta steg till allmänhetens bästa har genomförts under den liberala regeringen och bevisar bäst vart samvetsgrann ekonomisering av allmänhetens medel kan leda.

I inkomstaten för postverket har inga förändringar skett, men regeringen har dock lyckats på ett kraftigt och betydelsefullt sätt nedsätta postportot med avsevärda belopp, ett förhållande som är värt att taga i betraktande, då vi den 28 juli skrida till valurnorna.

VALSKANDALER.

Ifråga om skandaler vid valen har mr. S. Rupert, K. C. presidenten i Ottawa Conservativa Association, gjort ett anmärkningsvärt uttalande inför ett kvinnligt auditorium i Ottawa. Han säger:

"Vi hoppas vinna detta val på ett ärligt sätt och på verkliga förtjänster. Vi komma icke att begagna oss av några ojusta metoder. Till vår stora sorg måste vi erkänna oss ha gjort detta förut. Vi upplevde några fruktansvärda skandaler, några av dem hoppas jag icke existerade. Låt oss i alla fall glömma detta nu. Låt oss få en ärlig strid. Om vi inte kunna vinna i en just och ärligt strid, anser jag det bättre att vi icke vinna alls."

Alla partier borde göra sitt bästa att avvärja alla skandaler. Folk tycker icke om att lyssna till skandalösa uttalanden. De kunna leda till mera skada än nytta för dem, som använda sig därav. För många år sedan voro alltid, valen fulla av skandalösa intermezzon, men sådant går icke längre. Det är ett bevis för vilka framsteg det politiska livet har gjort.

I dessa dagar, då det finnes så stort intresse för sport av alla slag, har man också betydligt mycket större förmåga att värdera ett sportmannamässigt uppträdande inom alla områden. Inom politiken ha de kandidater, som visa sig besitta en sådan egenskap av sportmannamässighet ett väsentligt försprång före dem, som icke äga några dylika företräden.

Kenora Examiner.)

SANDVIKENS SÅGAR — C. O. ÖBERGS FILAR

"FISH & HOOK" MARKET
på sågar från
SANDVIKENS JÄRNVERKS AKTIEBOLAG.
SANDVIKEN, SVERIGE.
är bästa garanti för högsta kvalitet, erkänd över hela världen.

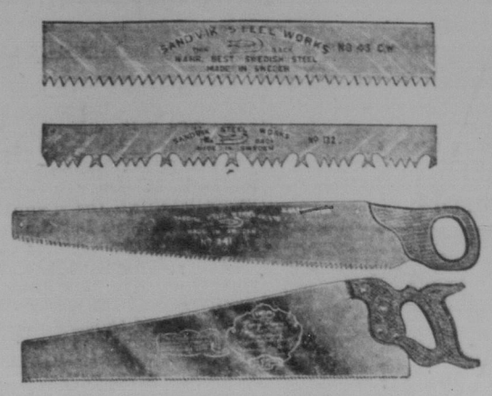

Öbergs Filar — de bästa.

Sandvikens nya ställbara båge no. 25

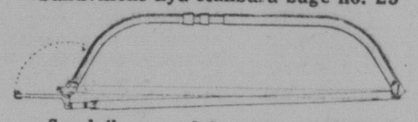

Sandvikens vedsågar äro pålitliga!

Det fina kalivalsade stålet, precisionsarbetet och den nya skarpfilningen äro oöverträffade i marknaden.

Alla äkta "Fish & Hook"-märkta sågar hava extra tunn rygg och äro noggrant avbalancerade.

VI FÖRA ALLA STANDARD- OCH SPECIALTYPER AV SÅGAR, FILAR OCH SÅGVERKTYG.

Begär dessa fabrikat hos Eder handlande eller skriv för närmare upplysningar direkt till:

SANDVIK CANADIAN LIMITED
410 ST. NICHOLAS ST., MONTREAL, P. Q.

22 personer omkomna vid oväder.

ATHEN. I Grekland har ett oväder rasat, som är det värsta i mannaminne. I distriktet Siatios vid Athén överraskades de förskräckta invånarne av oerhört stora hagelkorn. Under ovädret påstås 22 personer ha omkommit och 29 skadats.

Turkiska tändsticksmonopolet.

ANGORA. Riksdagen har godkänt avtalet om tändsticksmonopol i Turkiet under 25 år mot ett lån på 10 miljoner dollar till 6½ procent.

Den amerikanska grupp som erhållit tändsticksmonopol i Turkiet har förbundit sig att årligen till turkiska statskassan inlevera 1,800,000 turkiska pund av vinsten. Man kommer att om två år påbörja byggandet av en fabrik i närheten av Konstantinopel. Tändsticksgruppen har fått rättighet att importera trä som erfordras för fabrikation.